

En les valoracions, en Guillem va dir:

Per a mi, oferir-me com a voluntari i participar a un projecte com aquest ha estat una de les millors decisions que he pres a la meua vida, i aquesta experiència m'ha servit, no tan sols per acompanyar una persona i que així no estigués tan sola, sinó també per a créixer com a persona i comprendre que tot i que ens separen els anys, tots necessitem gent al nostre costat i que els grans també ens poden ensenyar coses igual que nosaltres a ells. Acompanyar l'Elvira ha estat un gran plaer, no tan sols pel fet que és una dona encantadora, sinó perquè sempre que ha pogut m'ha volgut ajudar.

En Jaume i l'Anna van dir:

Com a voluntaris veterans, us diem que cada any s'aprèn més, es coneix més gent i vius més moments com aquests. Nosaltres, que estem fent batxillerat i sabem de l'atenció i dedicació que requereix, us recomanem que seguiu, perquè és només una hora a la setmana, i, a més, és una hora que t'ajuda a oblidar tots els problemes de l'institut. Aquest projecte és una font inacabable de valors: compromís, dedicació, solidaritat... És una activitat que, creiem, s'ha de afrontar amb molta voluntat i ganes, perquè aquestes ganes que hi posem es transmeten als avis i, al sortir de la residència o després d'anar a passejar amb ells, veus com es perfila un somriure que, alhora que fa feliç a l'avi, et transmet una sensació que es difícil de descriure, però de ben segur que és una boníssima sensació. Com ja sabeu, cal tenir paciència, i molta. Però val la pena tenir-ne. Tots dos hem pensat alguna vegada de deixar-ho, però quan la setmana següent hi anàvem, ens tornava a agafar una energia i un positivisme que ens feia tornar a seguir. Però no cal enfocar-ho tot només cap al punt de vista dels voluntaris. Penseu que molts dels avis no tenen gent que els visiti, i vosaltres us convertiu en la seva segona família, i els ajudeu a passar penes, però també els acompanyeu en les alegries. Nosaltres, creiem que aquest projecte és realment necessari per a aquests avis, per a aquests que no tenen companyia fins que hi arribem nosaltres, els voluntaris.